

Norbert Lieth

Zašto se isplati
biti kršćaninom?

Zašto se isplati biti kršćaninom?

Norbert Lieth

Zašto se isplati biti kršćaninom?



**Izdavačka kuća
Mitternachtsruf**

Zašto se isplati biti kršćaninom?

Izvornik: Warum es sich lohnt, Christ zu sein

Copyright by:

Verlag Mitternachtsruf
Ringwiesenstrasse 12a
CH 8600 Dübendorf

www.mitternachtsruf.com

Zašto se isplati biti kršćaninom?

ISBN 978-3-85810-093-1

Broj za narudžbu: 191450

Prijevod: Ivan Vrtarić

Slog i prijelom: Verlag Mitternachtsruf

Tisak: GU-Print AG, CH 8037 Zürich

Starozavjetni biblijski navodi potječu iz novog prijevoda Biblije koji je u pripravi, a novozavjetni iz Novog zavjeta po Prihvaćenom tekstu (GBV - Dillenburg i Živa Riječ, Krasica, 2005.).

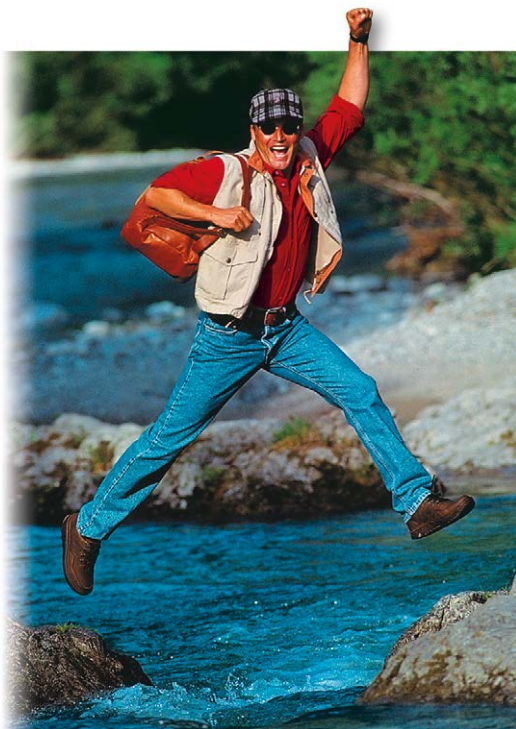
Sadržaj

- 1** Zašto se isplati biti kršćaninom?
Uvod.....7
 - Imati mjesto u Nebu
 - Isus: jedinstven, neusporediv, prekrasan
- 2** Isus: jedinstven, neusporediv, prekrasan –
u svom svjedočanstvu..... 11
 - Što je Isus rekao o sebi
 - «Intervju» s Petrom, Pavlom, Ivanom i drugim Isusovim
suvremenicima
 - Čovjek i/ili žena “s ulice” svjedoče o tome kako su doživjeli Isusa
- 3** Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan –
u svojoj osobnosti25
 - Njegova veličina
 - Njegova bezgrešnost
 - Njegovo božanstvo
 - Izjave znanstvenikâ, pjesnikâ i misliocâ
- 4** Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan –
u svojoj ljubavi.....33
 - Golgota
- 5** Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan –
u svom opraštanju.....37
 - Osnovno o grijehu
 - Oproštenje: Zašto samo Isus to može učiniti?
 - Isuse, ti si drugačiji!

- 6** Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan –
u svojoj Riječi45
- Što o Isusovoj riječi govore Stari zavjet, On sâm i drugi
- 7** Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan –
u onome što čini u svojim i za svoje.....51
- On stvara novo
 - Bog nije samo Sudac, nego i Otac
 - Postoji snaga za svakodnevicu
 - On svoje dovodi na slavni cilj
- 8** Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan –
u svom ponovnom dolasku59
- Isus će ponovno doći; najprije zbog Uzeća vjernikâ,
a zatim zbog uspostave svoga kraljevstva
- 9** Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan –
*u pogledu nebeske nagrade za
djecu Božju*63
- Sličnost s Isusom
 - Božji baštinici
 - Prebivalište u Nebu
 - Vječna radost
 - Više neće biti pitanja
 - Krunidba
 - Savršena ljubav
 - Nebo je mjesto na kojem mnogo čega više neće biti
- 10** Kako *danas* možeš postati
kršćaninom?.....75

1 Zašto se isplati biti kršćaninom?

Uvod



To si pitanje s v a k a k o trebamo postaviti, premda živimo u takozvanom kršćanskom

svijetu na koji su utjecala mnoga povijesna zbivanja što ih mnogi povezuju s kršćanskom baštinom. Ali što je za nas kršćanstvo, i što to istinski znači biti kršćaninom?

Jednom je kralj Friedrich Veliki pozvao u goste

Voltaire-a, uvjerenog ateistu. Prigodom zdravice Voltaire je podigao svoju čašu i podrugljivo izjavio: «Svoje mjesto u Nebu dajem za jednu prusku marku.» Nakon nekoliko trenutaka neugodne šutnje jedan od dvorskih uzvanika obratio se Voltaire-u odgovorivši mu: «Dragi gospodine, mi u Pruskoj imamo zakon po kojem svatko tko želi nešto prodati, najprije mora dokazati da mu to što je u pitanju uistinu pripada. Možete li vi dokazati da imate mjesto u Nebu?»

Imati mjesto u Nebu – o tome se radi! Biblija nas naučava što je preduvjet za to: istinska životna povezanost s Isusom! To se događa putem duhovnog preporoda, to jest nanovorođenja (obnove srca), a nanovo se rađamo na temelju osobne vjere u Isusa Krista.

Onaj tko je nanovo rođen, kao što veli Isus u svojoj Riječi, u svom srcu ima svjedočanstvo Svetoga Duha: «Uistinu sam spašen.» To ne treba shvatiti kao uznositost. Upravo suprotno: to je poniznost, jer takav čovjek više ne gradi na sebi samome i na svojim djelima, nego samo na Isusu Kristu. Takav je čovjek za sebe priznao da je grešnik i uvidio da se ne može

spasiti ni putem dobrih djela ni bilo čega drugog. Zbog toga je i došao k Isusu s molbom: «Spasitelju, molim te, spasi me!» Gospodin tu molitvu ne samo da je saslušao, nego i uslišao. Posljedica toga jest to da je Sveti Duh tome čovjeku u srce usadio svjedočanstvo: «Sada si Isusovo vlasništvo; spašen si!»

Isus: jedinstven, neusporediv, prekrasan

Isusa se ne može usporediti ni sa čim i ni sa kim drugim! On je Krist, Sin živoga Boga – stoga se i isplati biti kršćaninom! Nitko nije pokrenuo svijet kao On.

To da je On uistinu jedinstven, neusporediv i prekrasan proročki je zapisano već i u Pjesmi nad pjesmama. U njoj je slikovitim jezikom opisana Salomonova ljubav prema njegovoj nevjesti, ali ona ujedno ukazuje na Božju ljubav prema Njegovom narodu, Izraelu, kao i na Isusovu ljubav prema Njegovoj Crkvi: «Što je tvoj ljubljeni više negoli drugi ljubljeni, o najljepša među ženama? Što je tvoj ljubljeni više negoli drugi ljubljeni da nas tako zaklinješ?» – «Moj je ljubljeni bijel i rumen, najistaknutiji između njih deset tisuća. Glava je njegova kao zlato najčišće, a njegovi su uvojci gusti i crni poput gavrana. Oči su njegove kao oči golubova kraj vodâ tekućica, opra-

ne mlijekom i prikladno usađene. Obrazi su mu kao gredica s mirisnim biljem, kao dražesno cvijeće; usne su mu kao ljiljani što kaplju smirnom miomirisnom. Ruke su mu kao zlatno prstenje optočeno berilom; trbuh mu je kao svijetla bjelokost prekrivena safirima. Noge su njegove kao stupovi od mramora postavljeni na podnožja od čistoga zlata; izgledom je kao Libanon, sjajan kao cedrovi. Usta su mu nadasve slatka: da, sav je dražestan. To je moj ljubljani, to je moj prijatelj, o kćeri jeruzalemske» (Pjesma nad pjesmama 5,9-16).

2 Isus: jedinstven, neusporediv, prekrasan – *u svom svjedočanstvu*

U Ivanovom evanđelju nalazimo brojna Isusova svjedočanstva o Njemu same, primjerice:

- «*Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni neće ogladnjeti, i tko vjeruje u mene neće žednjeti nikada*» (Ivan 6,35).



- *«Ja sam svjetlo svijeta: tko mene slijedi neće hodati u tami, nego će imati svjetlost života» (Ivan 8,12).*
- *«Ja sam vrata: tko kroz mene uđe, spasit će se; i ulaziti će i izlaziti i pašu nalaziti» (Ivan 10,9).*
- *«Ja sam Pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce» (Ivan 10,11).*
- *«Ja sam uskrsnuće i život. Tko u mene vjeruje – ako i umre – živjet će» (Ivan 11,25).*
- *«Ja sam put, i istina, i život: nitko ne dolazi k Ocu osim po meni» (Ivan 14,6).*
- *«Ja sam istinski trs, a Otac moj je vinogradar» (Ivan 15,1).*

Kad mu je Samarijanka rekla: *«Znam da dolazi Mesija, koji se zove Krist. Kad on dođe, sve će nam objaviti»*, Gospodin Isus joj je odgovorio: *«Ja sam taj; ja koji ti govorim» (Ivan 4,25-26).*

Na Pilatovo pitanje: «*Onda si ipak kralj?*» Isus je odgovorio: «*Ti kažeš da ja jesam kralj. Ja sam se zato rodio, i zato sam došao na svijet: da svjedočim za istinu. Svatko tko je od istine, sluša moj glas*» (Ivan 18,37).

Sva ta svjedočanstva čuli su i Isusovi učenici, a vidjeli su i Njegova djela. Uzmimo da možemo sresti neke od prvih kršćana i upitati ih zbog čega su postali kršćanima. Razgovor bi možda tekao ovako:

Petar

«Petre, zašto si ti, u stvari, postao kršćaninom? Ti si bio čovjek koji je znao što hoće. Imao si svoje zvanje i pristojnu plaću. Bio si sretno oženjen i očigledno si imao dobru i dragu punicu. Bio si rođeni vođa i pravi Izraelac koji je čvrsto stajao s obje noge na zemlji. Dobro si znao što želiš. Uz to, nisi bio takav da dugo oklijevaš, nego si brzo potezao mač. Zašto si ti postao kršćaninom? Molim te, odgovori nam to u par riječi.»

«Na to uistinu mogu odgovoriti kratko i jezgrovito. Znao sam mu rekao: «*Mi smo povjerovali i spoznali da si ti Krist, Sin živoga Boga*» (Ivan 6,69), kao i: «*Ti si Krist, Sin Boga živoga!*»

(Matej 16,16). Drugim riječima, ja i ostali što su bili apostoli zajedno sa mnom, živjeli smo s Njim, slušali ga i upoznali, jer smo oko tri godine gotovo svakodnevno bili s Njim. Stoga sam sada posve siguran: Isus je uistinu obećani Krist! Zbog toga sam ja, kao Židov, povjerovao u Isusa.»

Pavao

«Pavle, a zašto si ti postao kršćaninom? Ipak si ti bio farizej i svom si se snagom zalagao za Božji zakon. Bio si intelektualac, obrazovan čovjek. No mrzio si Isusa i Njegovu crkvu te si je progono ne prezajući ni od prolijevanja krvi. Isusove sljedbenike si htio prisiliti da se odreknu Njegova imena. Zašto je danas sve potpuno drugačije?»

«Isusov sljedbenik sam postao zato što se, kad sam bio na putu za Damask da i ondje progonom kršćane, dogodilo nešto nesvakidašnje: *«U podne, na putu ... ugledah svjetlost s neba sjajnije od sunca, koja je obasjala mene i moje suputnike. I kada smo svi popadali po zemlji, začuh glas kako mi na hebrejskom jeziku govori: «Saule, Saule, zašto me progoniš? Teško ti se protiv ostana opirati.» A ja upitah: «Tko si ti, Gospodine?» On*

odgovori: «Ja sam Isus koga ti progoniš» (Djela 26,13-15).

«To je tada dovelo do velikog zaokreta u tvom životu. Ali, Pavle, kako razmišljaš danas? Prije toga što si doživio kod Damaska sa svom si se revnošću zalagao za to da ugušiš vjeru u Isusa. Kao visokoobrazovani farizej sasvim sigurno si mogao ostvariti dobru karijeru.»

««Jedno mi je postalo jasno: *najradije sve smatram gubitkom zbog izvrsnosti spoznaje Krista Isusa, Gospodina mojega, zbog koga sam sve izgubio i izmetom smatram: da Krista steknem»* (Filipljanima 3,8). *«Ali ništa me od toga ne dira; niti mi je stalo do života – samo da s radošću dovršim svoju trku i službu koju sam primio od Gospodina Isusa, to jest da potpuno posvjedočim evanđelje milosti Božje»* (Djela 20,24).»

Ivan

«Ivane, zašto ste ti i tvoj brat Jakov postali kršćanima i ostavili lađu svoga oca, napustivši tako i svoj položaj i zanimanje? Pa ipak ste vi bili 'pravi momci', tako da su vas čak nazivali «Sinovima groma»! Kakvi ste bili, nije vam se valjalo zamjeriti. Sada pak tebe, Ivane, naziva-

ju Apostolom ljubavi. Molimo te, objasni nam to!»

«Rado: *«Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim, što smo promotрили i ruke naše opipale o Riječi života; jer Život se očitovao, i vidjeli smo to i svjedočimo, i navješćujemo vam Život vječni koji je bio s Ocem i očitovao se nama»* (1. Ivanova 1,1.2).

Netko je to ovako prepričao: «Krist je bio ovdje od samog početka. No sada smo ga i sami čuli. Vidjeli smo ga vlastitim očima i vlastitim smo rukama mogli dotaknuti Njega koji nam je donio poruku o životu. Da, sâm Krist je život. To smo vidjeli, i to možemo dokazati. Stoga navješćujemo tu poruku o Kristu koji donosi vječni život. On je došao od Boga Oca i kao čovjek je živio među nama.»»

«Ti, dakle, danas tvrdiš da je Isusov život, kao i život koji On daje, vječan?»

«Naravno, jer: *«Ono što smo vidjeli i čuli, navješćujemo vama da i vi imate zajedništvo s nama; a naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim, Isusom Kristom»* (1. Ivanova 1,3).»

«Ivane, oprosti, ali jesi li ti siguran da si normalan? Mislim, znaš li uopće što govoriš? Znaš li da tim izjavama Isusa Krista postavljaš iznad svakog čovjeka koji je ikada živio? Jesi li svjestan da mu time pripisuješ veličinu kojom On uvelike nadvisuje druge «velikane ovoga svijeta»?»

«Dakako! Božji Sin se utjelovio i živio među nama ljudima. *«I promatrali smo slavu njegovu, slavu kao u jedinorođenog od Oca, punog milosti i istine»* (Ivan 1,14).»

«Ali, Ivane, ne pretjeruješ li malo previše? Znaš li da time tvrdiš da se u Isusu vidi Oca. Time, očigledno, ciljaš na Šator sastanka opisan u Bibliji. Ondje se otkrila Božja slava, a ti sada tvrdiš da je ta slava Isus. Kad bi te samo Izraelci čuli ... !?»

«Ne bojte se, jako dobro znam što govorim. Jer *«Boga nitko nikada nije vidio; jedinorođeni Sin, koji je u krilu Očevom, on ga je objavio»* (Ivan 1,18).»

«Ivane, dopusti da ti na te tvoje riječi pročitam jednu primjedbu, koju je napisao neki tumač Svetoga pisma: «Za Židove nije bilo ničeg

većeg od Božjeg Zakona. Za sve ljude nema veće čežnje negoli vidjeti Boga. Ovdje pak je nešto više od Zakona. Ovdje je ispunjenje svekolike čežnje: putem Isusa, koji je u potpunosti jedno s Ocem i svim svojim bićem usmjeren na Njega, doznajemo sve što je bitno o Bogu. Po Njemu ujedno dolazi oboje, i milost i istina.» Nije li tako? Uvjeren sam da se slažeš s time.»

Samarijanci iz Sihara

Što se tiče Samarijanaca iz Sihara, tamo se radilo o muškarcima, ženama i djeci; starima i mladima. Pitanje za te ljude glasi: «Zašto ste vi postali kršćanima? Niste valjda dopustili da vas se nagovori na to?»

«Ne, nismo; i to smo jasno rekli ženi koja nam je pričala o Isusu: *«Više ne vjerujemo samo zbog tvojih riječi, ta sami smo ga čuli i znamo da je on uistinu Spasitelj svijeta – Krist»* (Ivan 4,42).»

Zapovjednik pod križem

«Tolike si ljude vidio kako umiru na križu, a zapovijedao si i tijekom Isusova raspeća. Osim toga, rimski je car bio tvoj bog, kome si bio potpuno predan. O njemu je ovisio tvoj posao,

tvoja plaća, tvoja budućnost, pa i sâm tvoj život. Držim da je tvoj položaj zapovjednika zahtijevao zrelost i opreznost, bio si prokušan u borbi ...»

«Da bio sam navikao na mnogo toga. Poznao sam mnoge ljude, među njima junačke vojnike i divljenja vrijedne, plemenite časnike. Vidio sam mnoge kako umiru, proživio njihove posljednje trenutke i naslušao se kako jauču, psuju, plaču i jadikuju. Ali nitko nije umro kao što je umro Isus! Čuo sam ga kako se moli za one koji su ga razapinjali. Vidio sam kako u svojoj neizrecivoj mucii govori svojim učenicima i majci. Bio sam svjedokom toga kako je jednome od onih što su bili razapeti s Njim, koji mu se pokajnički obratio, obećao nebesko kraljevstvo. I čuo sam ga kako je na svršetku svog života uzviknuo: *«Dovršeno je!»* Tko od nas može na svršetku svog života ustvrditi nešto što se približno može usporediti s time? Što se tiče cjelokupnog Isusovog života, On je sve napravio ispravno i savršeno dovršio. To mi ne daje pravo ni za koji drugi zaključak, osim ovoga: *«Uistinu, ovaj čovjek bijaše Sin Božji»* (Marko 15,39).»

Mogli bismo tako nastaviti pa Pilata, koji je Isusa osudio na smrt, upitati: «Što ti misliš o tom čovjeku?» – «*Ne nalazim na njemu nikakve krivice*» (Ivan 19,4.6).

Što tvrdi čovjek koji je izdao Isusa? «Judo, što ti kažeš o Isusu?» – «*Sagriješih predavši krv nedužnu!*» (Matej 27,4).

Što o Njemu veli Ivan Krstitelj? – «*Evo Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh svijeta!*» (Ivan 1,29).

Što veli apostol Toma? – «*Gospodin moj i Bog moj!*» (Ivan 20,28).

A nebeski anđeli, što su oni ustvrdili onoga dana kad se Isus rodio? – «*Danas vam se u Davidovom gradu rodio Spasitelj, koji je Krist – Gospodin*» (Luka 2,11).

A što sâm vječni Bog i Otac tvrdi o svome Sinu? – «*Ovo je moj ljubljani Sin, u kojemu mi je zadovoljstvo. Njega slušajte!*» (Matej 17,5).

Naši suvremenici

I naši suvremenici svjedoče o tome kako su upoznali Isusa Krista i kakav je to učinak imalo na njihov život:

«Za svoje mladosti nisam čuo mnogo o živom kršćanstvu. Studirao sam teologiju i postao evangelički župnik, ali sam mnogo godina bio župnik bez Isusa. Mnogo sam se bavio društvenim i drugim pitanjima, i pokušavao pomoći tamo gdje sam vidio potrebu. Ali sada znam da mi je u svemu tome nedostajao jedan odlučujući doživljaj. Sada je Isus moj Gospodin, sada imam Njega; to jest On je pronašao mene. Sada sasvim drugačije obavljam svoju župničku dužnost: pokušavam ljudima govoriti o Isusu i dovoditi ih k Njemu. Moje zanimanje za ostala pitanja nije se umanjilo, nego produžilo; ali sada je moja najveća želja pomagati u izgradnji Isusove Crkve, i putem toga doprinijeti rješavanju mnogih drugih pitanja.»¹

«Dvadeset i tri godine sam bio nevjeran svojoj supruzi, ali me ona sada voli više nego ikada, premda sam u zatvoru. Kad tijekom prvih dana provedenih u zatvoru nisam vidio više nikakva izlaza ni perspektive za svoj život, htio sam počiniti samoubojstvo; ali sve je ispalo sasvim drugačije. Gospodin to nije dopustio i našao sam čvrstu vjeru u Gospodina Boga. Odmah sam pisao ženi i zamolio je da mi pošalje Bibliju. Učinila je to, napisavši mi: «To je Biblija koju smo dobili na dar za vjenčanje; ona druga tre-

ba meni.› Nikada u životu nisam plakao kao tada kad sam prvi put čitao Bibliju koju smo dobili na dar za vjenčanje. Zbog toga sam najprije morao u zatvor! – jer prije «nisam imao vremena», kako glasi naslov jednog traktata što ga je izdala vaša izdavačka kuća, a koji mi je netko poklonio. No sada znam što je najvažnije u životu: slijediti Isusa!»

O. Hallesby, znameniti norveški teolog, u svojoj knjizi «Kako sam postao kršćaninom», piše:

«Oni drugi, koji su došli prije Krista, mogli su samo reći kakav bi čovjek trebao biti; ali Isus nam je to pokazao u vlastitom životu. On nije samo ukazivao na uzor, nego je On sâm bio Uzor; On je to doista živio pred našim očima. ... Mnogi su tijekom povijesti smatrali da moraju poboljšati Isusov uzor, ali ga nitko nije dosegnuo ni nadmašio. ... U svakom slučaju, moja je savjest pristala uz Njega. Kad vidim Isusa, moja savjest govori: Da, takav bi trebao biti čovjek. ... Uviđam i da je sâm Isus svojom izričitom zadaćom smatrao to da bude Otkupitelj. On je naš primjer, naš uzor, ali On nikada nije rekao da je to razlog zbog kojeg je došao. Naprotiv, on je u mnogim prigodama izričito

rekao da je došao «dati svoj život kao otkupninu», kako bi «otkupio one koji su izgubljeni», i kako bi «prolio svoju krv za oprostjenje grijeha». ... Ja nisam bio prisiljen postati kršćaninom. Mogao sam izabrati što god sam htio. Upravo je to bilo ono najstrašnije; ali morao sam izabrati.

Htio bih reći nešto o tome zašto sam postao kršćaninom. Sada mi je lako odgovoriti na to pitanje: Nakon svog susreta s Isusom nisam se više usuđivao nastaviti sa svojim starim životom ispunjen lažima. Zato sam odlučio slijediti Isusa. I neka za taj izbor bude slavljen Bog, sada i u vječnosti.»

Sva navedena svjedočanstva slažu se s onime što je jednom, na temelju Poslanice Filipljanima 2,9 «*Stoga ga je Bog i preuzvisio i darovao mu ime koje je iznad svakoga imena*», netko rekao o Isusu: «Za mnoge je Isus samo lik pogodan za kakvu sliku, glavni junak romana, krasan lik za kakav kip ili tema za pjesmu. Ali onima koji slušaju Njegov glas, koji su iskusili Njegovo oprostjenje i osjećaju Njegove blagoslove, On je toplina, svjetlost, radost, nada i spasenje, prijatelj koji nas nikada neće iznevjeriti, koji nas podiže kad nas drugi pritišću.»

I Ron Dunn je primijetio:

«Nikada nećemo znati je li Isus sve što nam treba dokle god On ne postane sve što imamo. A kad Isus postane sve što imamo, tada, i samo tada, otkrit ćemo da je Isus uistinu sve što nam je potrebno.»

3 Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan – *u svojoj osobnosti*

N j e g o v a v e l i č i n a

U jednom od
i z d a n j a
«Encyclopa-
edie Britan-
nice» upot-

rebljeno je 20,000 riječi kako bi se opisalo Isu-
sovu Osobu. Taj opis zauzima više prostora
negoli opis Aristotela, Cicerona, Aleksandra,
Julija Cezara, Bude, Konfucija, Muhameda ili
Napoleona.³



Ovo su neke od izjava poznatih osoba o Isusu:

Rousseau: «Izmisliti život kao što je život Isusa Krista bilo bi veće čudo negoli je to Njegovo stvarno postojanje.»

Napoleon, koji je u rat uvukao pola Europe, pred kraj svog života u svom je dnevniku zapisao: «Sa svim svojim vojskama i generalima u četvrt stoljeća nisam uspio pokoriti jedan jedini kontinent, a taj Isus je bez oružane sile izveo pobjedu nad tisućljećima, nad narodima i kulturama.»⁴

Poznatog povjesničara *H. G. Wellsa* upitali su koja je osoba izvršila najveći utjecaj na povijest. Odgovorio je da, prosuđuje li se veličina nekog čovjeka s povijesnog gledišta, Isus stoji na prvome mjestu.

I povjesničar *Kenneth Scott Latourette* prosudio je: «Što više prolazi vrijeme, bit će sve očiglednije da je Isus, mjeri li se na temelju njegova utjecaja na povijest, živio najsudbonosnijim životom kojim je živio itko na ovom planetu. I izgleda da taj utjecaj još uvijek raste.» *Ernest Renan* je primijetio: «Na području religi-

je, Isus je najgenijalniji lik koji je ikada živio. Njegov sjaj je vječne naravi, i Njegova vlast ne prestaje nikada. On je u svakom pogledu jedinstven i ne može ga se usporediti ni sa čim i ni sa kim. Bez Krista je nemoguće shvatiti povijest.»

Biblija nas naučava da je Isus Krist veći od svega. Samo u poslanici Hebrejima iznesene su sljedeće tvrdnje o Njemu:

- Isus je veći od svih anđela (Heb 1,1 – 3,19).
- Isus je veći od Aronove velikosvećeničke službe (Heb 4,1 – 6,20).
- Isus je veći od svih spasenjskih otkrivenja Starog zavjeta (Heb 7,1 – 8,13).
- Isus je veći od svih starozavjetnih svetinja i žrtava (Heb 9,1 – 10,18, tj. 10,30).
- Isus je Začetnik i Dovršitelj vjere (Heb 11,1 – 13,25).
- Njegova prošlost je nezaboravna.
- Njegova sadašnjost je neizbježiva.
- Njegova budućnost je neotklonjiva.

Njegova bezgrešnost

Je li vam poznata molitva koju sâm Isus nikada nije molio? To je molitva «*Oče naš*». On je druge naučio tu molitvu, ali je nije molio, jer mu to nije bilo potrebno – osobito ne molba «*i oprostite nam grijehе naše*». Jer Isus je bio bez krivice, bez grijehâ, savršeno čist. Zbog toga se nikada nije trebao zbog nečega kajati; zbog toga nikada nije morao činiti pokoru, i zbog toga nikada nije trebao moliti za oprostjenje. On se uvijek molio za druge; da, On je na sebe preuzeo naše grijehе. Molio je: «*Oče, oprostite im, jer ne znaju što čine.*» Isus je bio bezgrešan i, stoga, svet i pravedan:

- Pilatova je žena svome mužu poručila: «*Ne-moj imati ništa s tim pravednikom.*»
- I sam je Pilat morao priznati: «*Ne nalazim nikakvu krivicu na njemu.*»
- Razbojnik je na križu viknuo: «*Ovaj nije ništa zlo učinio.*»
- I zapovjednik pod križem bio je prisiljen priznati: «*Uistinu, ovaj čovjek bijaše pravedan.*»
- Čak su i zlodusi priznali: «*Ti si Svetac Božji.*»

Sve u svemu, Isus Krist je bio bezgrešan – za razliku od svih drugih ljudi i osnivatelja religijâ koji su ikada živjeli.

H. Bender je o Isusu pisao: «U središtu svjetske povijesti stoji jedan lik koji joj je u svemu pretpostavljen i koji je u svemu nadilazi: Isus Krist. On je posve drugačiji, On jedinstven. On je jedini koji si je mogao dopustiti to da stupi pred neprijateljski nastrojeno mnoštvo i upita: *«Tko mi od vas može dokazati kakav grijeh?»* Odgovor, i to rječiti odgovor, bila je samo šutnja okupljenih. Njegova je volja u potpunosti počivala u Božjoj. Njegov stav u potpunost je potjecao od Boga i bio na Boga usmjeren. U Njemu nije bilo nikakve mane, nikakve nesavršenosti.»

U poslanici Rimljanima 8,3 zapisano je da je Bog zbog «grijeha poslao svoga Sina u obličju grešnoga tijela, i za grijeh osudio grijeh u tijelu (premda On nikada nije sagriješio)» (usp. i s 1 Pe 2,22 i Heb 4,15).

Njegovo božanstvo

Pasteur, znameniti francuski liječnik i prirodoslovac, jednom je izjavio: «U ime znanosti proglašavam Isusa Krista Sinom Božjim. Moja

svijest znanstvenika, koja pridaje veliku vrijednost odnosu što postoji između uzroka i posljedice, jednostavno me obvezuje da to priznam. U Njemu je potpuno zadovoljena moja potreba za štovanjem Boga.»¹

To da je Isus Krist Sin Božji posvjedočeno je na nebrojenim mjestima Starog i Novog zavjeta. Biblija Isusa prikazuje kao savršenog u ljudskom smislu (premda bez grijeha) i savršenog u božanskom smislu (usporedi s Iza 9,5-6; Iv 1,1-2; 3,16; 8,58; Kol 1,15-19; 1 Tim 3,16; Heb 13,8; 1 Iv 5,20, i dr.) U poslanici Filipljanima o Isusu piše: *«Koji se, premda u obličju Božjem, nije kao grabeži držao svoje jednakosti s Bogom, nego je se sâm lišio: uzevši obličje sluge, postao je sličan čovjeku»* (Fil 2,6-7). Drugim riječima: On se nije svojeg božanskog obličja držao kao kakva plijena, nego se zbog nas ponizio. Na jednom drugom mjestu sâm je Isus izjavio: *«Ja i Otac jedno smo»* (Ivan 10,30).

To Njegovo božanstvo jasno je posvjedočeno u Ivanovu evanđelju 1,1-4:

«U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše s Bogom – i Riječ bijaše Bog. On u početku bijaše s

Bogom. Sve je po njemu postalo i bez njega nije postalo ništa što je postalo. U njemu bijaše život, i život bijaše svjetlo ljudima.»

Ako se slažete s biblijskim svjedočanstvom o Isusu, ako uvidate Njegovu jedinstvenost, ne vjerujete li da bi bilo pametno odlučiti se za život s Isusom? Ako je Isus sve ono što je o sebi tvrdio, tada vam je to dovoljan razlog da postanete kršćaninom! Učinite to, ako još niste, te mu svojom svjesnom odlukom predajte sav svoj život i krenite za Njim! Jer ako je Isus ono što je govorio sâm za sebe, ako je ono što o Njemu izvješćuje Biblija i ono što su ljudi s Njime doživjeli, tada ga svi trebamo kako bismo primili oprostjenje grijeha i pravo na ulazak u Božje kraljevstvo. S Njime dobivamo sve, bez Njega sve gubimo – i to zauvijek.

Shakespeareov Hamlet je rekao: «Ja gubim, živim li ili umrem.» Ali apostol *Pavao* je znao zasigurno: «Živim li ili umrem, ja dobivam.» Stoga bezuvjetno trebate postati kršćaninom – jer bez Isusa sve gubite!

Friedrich Nietzsche je bio nazvan i velikim filozofom bezbožnosti. Kao šesnaestgodišnjak pisao je nekome o Isusovoj osobi: «Znam da,

ne nađem li Njega, neću naći nikakav odgovor za svoj život.»⁵ Pred svršetak svog života, u kojem je odbacio Isusa, napisao je: «Jao onome tko nema domovinu.»⁵

Švicarski dramatičar *Friedrich Dürrenmatt* u svome djelu «Fizičar» priznaje: «Kad se više nisam bojao Njega, moja je mudrost uništila moje bogatstvo.»⁶ Ali onaj tko ima Isusa, bogat je: «*Jer ste se u njemu obogatili u svemu*» (1 Kor 1,5).

Odluka za Isusa je nadasve važna i valja je donijeti prije negoli nastupi ono što Biblija govori u Jobovoj knjizi 10,21-22:

«Prije negoli odem tamo odakle se neću vratiti, u zemlju tame i smrtne sjene; u zemlju mrk-le tmine, smrtne sjene i nereda, gdje je svjetlost kao neprozirna tama.»

4 Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan – *u svojoj ljubavi*



U prvoj Ivanovoj poslanici 3,16 o Isusu Kristu piše: «*Po ovome smo upoznali ljubav Božju: što je on za nas položio svoj život.*»

Isusova smrt na golgotskom križu objava je vječne, nepromjenjive i neshvatljive Božje lju-

bavi prema izgubljenom svijetu – a time i prema svakom pojedincu.

Dar Kristove krvi dokaz je Božje ljubavi prema onima koji su opterećeni grijehom i udaljeni od Njega: *«Bog je pokazao svoju ljubav prema nama time što je, dok smo još bili grešnici, Krist umro za nas»* (Rim 5,8).

Isus je, kao Božji Sin, bio Jedini koji je mogao umrijeti za grijeha ljudi, a to je i učinio. Učinio je to i za tebe! Uzalud ćemo u religijama tražiti nešto slično tome. Gospodin je sâm po sebi ljubav; ljubav je bît njegova bića. On je neodvojiv od svoje ljubavi. Ta je ljubav nastala kad je nastao Bog – a On nema ni početka ni kraja. Netko je to izrazio ovako: «Bog je ono što jeste, prije svega zbog svoje ljubavi.» Friedrich Bodelschwingh pak je skovao izreku: «Zemljom ne kroči ni jedan čovjek kojega Bog ne ljubi.» I sâm Bog govori: *«Ljubavlju vječnom ljubim te»* (Jer 31,3). Stoga ovdje na Zemlji nema ni jednog jedinog čovjeka koga Bog ne bi volio.

Bog jednako ljubi svakog čovjeka, bez iznimke. To znači da On nikada neće jednoga ljubiti više, a drugoga manje. Augustin je to krasno

izrazio sljedećim riječima: «Bog svakog pojedinog od nas ljubi tako kao da osim nas nema nikoga kome bi mogao podariti svoju ljubav.»

Nitko nikada neće moći stati pred Boga i reći da njega On nije ljubio. Duboko sam uvjeren u jedno: kad se izgubljeni ljudi pojave pred Božjim prijestoljem i ugledaju Jaganjca Božjeg, bit će užasnuti zbog toga što nisu prihvatili ljubav u Isusu. I kad bi na svijetu postojao samo jedan grešnik, Bog bi u svojoj bezgraničnoj ljubavi za njegovo spasenje učinio isto toliko koliko je u Isusu Kristu učinio za cijeli svijet.

To je Gospodin Isus jasno iskazao pomoću usporedbe o izgubljenoj ovci: *«Koji to čovjek od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na svoja ramena sav radostan. Kad dođe kući, sazove prijatelje i susjede govoreći im: «Radujte se sa mnom, jer sam našao ovcu svoju izgubljenu.»* Kažem vam, tako će u Nebu biti veća radost zbog jednog grešnika koji se kaje, negoli zbog devedeset i devet pravednika koji ne trebaju pokajanje» (Lk 15,4-7).

Martin Luther je sljedećim riječima jezgrovito opisao Božju ljubav: «Bog je ražarena krušna peć puna ljubavi, koja seže od Neba do Zemlje.»

5 Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan – *u svome opraštanju*



**Š t o
m o r a m o
znati o grije-
hu?**

Grieh znači «promašiti cilj». To znači da čovjek ne doseže Božje sveto Biće. Grieh je, dakle, svaki postupak, svaka osnova i svako stanje koje nije u skladu s Božjim karakterom. Kad je grieh putem Adama došao u ljudski rod, Adam

je postao sasvim drugačije biće – postao je pokvaren i nazadan. I svi njegovi potomci naslijedili su tu palu narav. Prvotna ljudska savršenost bila je potpuno razorena. Trebamo samo pogledati dnevne novosti pa ćemo vidjeti koliko se ovaj svijet izrodio.

Grijev je razorio sav društveni poredak. U brauku i obitelji, u društvu i među narodima uvelike vladaju – i to sve više i više – nevjera, laži, mržnja, ratovi i smrt. Nestaje zajedništva i nastaju neprijateljstva, posvuda vlada nesloga, svađe i ratovi. Biblija naučava da je cjelokupno ljudsko biće pokvareno, tako da ono ne donosi ništa dobrog (Rim 3,10-12).

Nadalje, Biblija naučava da je čovjek – što se tiče njegove volje (Rim 1,28), njegova shvaćanja (2 Kor 4,4) i njegova bića – pokvaren (1 Tim 4,2), kao i to da su mu srce i razum zaslijepljeni (Ef 4,18; 2 Kor 4,3-4). Da, mi ljudi smo tako temeljito pokvareni da ne postajemo grešnicima zbog grijehâ koje smo počinili ili ih činimo, nego griješimo zato što imamo grešnu narav. Naravno, u to spada i to što nam Bog svaki pojedini grijeh počinjen mislima, riječima ili djelima, uračunava kao grijeh. I kao što je nemoguće isprati ugljen tako da postane bijel,

tako se ni čovjek vlastitim naporima ne može osloboditi grijeha.

Velika je pogreška vjerovati da u Nebo idu samo «dobri» ljudi, dok «zli» moraju u pakao. U Nebo ne odlaze ni dobri ni zli, nego samo oni koji su kao dar primili Isusovu pravednost i osobno je prihvatili vjerom. Naime, riječ Božja nadasve jasno govori: «*Jer nema na zemlji (tako) pravednog čovjeka koji čini (samo) dobro, a da ne sagriješi*» (Prop 7,20).

Kad na to gledamo u tome svjetlu, vjerojatno bolje shvaćamo da za čovjeka može postojati samo jedan način opravdanja: ne neki vlastiti način, nego jedino putem Isusa Krista, Pravednika. U pogledu Njega je zapisano: «*Premda su vam grijesi kao skrlet, bit će bijeli kao snijeg; premda su crveni kao grimiz, bit će kao vuna*» (Iza 1,18). Uistinu, oproštenje koje se prima putem Isusa je jedinstveno, neusporedivo i prekrasno!

August Winning, negdašnji predsjednik Istočne Prusije, srčani radnički vođa, posvjedočio je: «U širokim sam krugovima zaobilazio Krista, ali sam mu se ipak postupno približavao. Spoznao sam da je čovjek do temelja loš i uvi-

dio da u tome nitko nije izuzetak. Nije svaki čovjek zločinitelj, ali svaki čovjek ima misli, želje i požude koje su, što se težine grijeha tiče, jednake ubojstvu. Potpuno je nezamislivo da se usprkos tolike iskvarenosti uopće možemo vratiti Bogu ako se prije toga ne dogodi nešto s nama. Shvaćam da me Bog mora prokleti zbog moga grijeha; ali vidim Njegovu ljubav, o kojoj svjedoči život, i vjerujem da nas On ne želi osuditi, nego pružiti nam svoju ruku. Ta Božja ruka je Isus Krist.»

Jednom sam u članku pod naslovom «Tko je kao Isus?» pročitao: «Mi njega nikada ne možemo učiniti umornim, ako i prebacimo na Nj sve svoje brige i jade. On je uvijek spreman pomoći nam; uvijek nam odgovara istom ljubavlju i sluša ono što preda Nj iznosimo. Nema većeg imena od imena <Isus>. Ono je krasnije od Cezarova imena, zvučnije od Bethovenova, pobjedonosnije od Napoleonova, rječitije od Demostenova, strpljivije od Lincolnova. Ime Isus je poput prekrasnog miomirisa. Tko može poput Isusa suosjećati sa siročetom bez doma? Tko poput Isusa može iskazati dobrodošlicu izgubljenom sinu kad se vrati kući? Tko može poput Isusa osloboditi pijanca od pijanstva? Tko može poput Isusa svjetlom

nade obasjati groblje puno grobova? Tko može poput Isusa od kakve uličarke načiniti kraljicu za Boga? Tko može poput Isusa u svoj krčag skupiti suze ljudske tuge? Tko nas može poput Isusa tješiti u našem jadu?»

Neki ljudi pokušavaju dobrim djelima nadvladati svoja zla djela, ali im to ne pomaže. Drugi kojekakvim religijskim postupcima pokušavaju oprati svoju dušu, što im također ne uspijeva. Treći počine samoubojstvo, jer ih na to natjera njihova očajna savjest. No ni tako neće postati slobodni, jer duša živi i dalje.

Samo Sin čovječji, Isus Krist, ima moć na Zemlji opraštati grijeha (Mt 9,6). Budući da je On pravedni i bezgrešni Božji Sin – jer nije rođen od Adamova sjemena, nego je čovjekom postao od Božjeg Svetog Duha – na sebe može preuzeti sve grijeha svih ljudi.

Kao što su preko prvoga Adama svi ljudi postali grešnicima i rodili se u grijehu, tako će u Isusu – posljednjem Adamu, kako ga još naziva Sveto pismo – pred Bogom biti opravdani svi oni koji vjeruju u Isusa (Rim 5,1; 1 Kor 15,45-48). Kao što su nam u Adamu grijesi uračunati, tako nam se u Isusu grijesi više

neće uračunavati – ali će nam se uračunavati Njegovo opravdanje od grijehâ! Time nam je Isus postao onaj tko nam priprema put – štoviše, sâm taj Put – u kraljevstvo Božje.

Apostol Petar je židovskim glavarima pobjedonosno proglasio ono što će se kasnije protegnuti na sve ljude: *«Njega je Bog desnicom svojom uzvisio za Predvodnika i Spasitelja da dade Izraelu pokajanje i oprostjenje grijehâ»* (Dj 5,31). U Djelima 10,43 pak je ustvrdio: *«Za njega svjedoče svi proroci da po njegovom imenu prima oprostjenje grijeha svatko tko u njega vjeruje.»*

Jedan od tih proroka bio je Mihej. On je pun strahopoštovanja uskliknuo: *«Tko je Bog kao ti, koji krivicu oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka svoje baštine? On ne ustrajava u svojoj srdžbi zauvijek, jer uživa u milosrđu»* (Mi 7,18). Tko god se preda Gospodinu Isusu, iskusit će svu milost Njegova oprostjenja!

Isuse, ti si drugačiji

*Ti si stao uz onu preljubnicu
kad su se svi ogradili od nje.*

*Ti si svratio k onom cariniku
kad su se svi gnušali nad njim.*

*Ti si zvao dječicu k sebi
kad su ih svi htjeli otposlati.*

*Ti si oprostio Petru
kad se on sâm osuđivao.*

*Ti si pohvalio požrtvovnu udovicu
kad nitko nije za nju mario.*

*Ti si izagnao đavla
kad to nikome nije uspjelo.*

*Ti si ubojici obećao nebesko kraljevstvo
kad su mu svi željeli pakao.*

*Ti si Pavla pozvao za sljedbenika
kad su ga se svi bojali kao progonitelja.*

*Ti si odbio primiti slavu
kad su te svi htjeli učiniti kraljem.*

*Ti si volio siromašne
kad su svi težili za bogatstvom.*

*Ti si ozdravljao bolesne
kad su ih drugi otpisali.*

*Ti si šutio
kad su te svi optuživali, ismijavali i bičevali.*

*Ti si umirao na križu
kad su svi Pashu slavili.*

*Ti si na se preuzeo krivicu
kad su svi prali ruke u nedužnosti.*

*Ti si ustao iz smrti
kad su svi mislili da je svemu kraj.*

Isuse, zahvaljujem ti što ti jesi!

Nepoznati autor

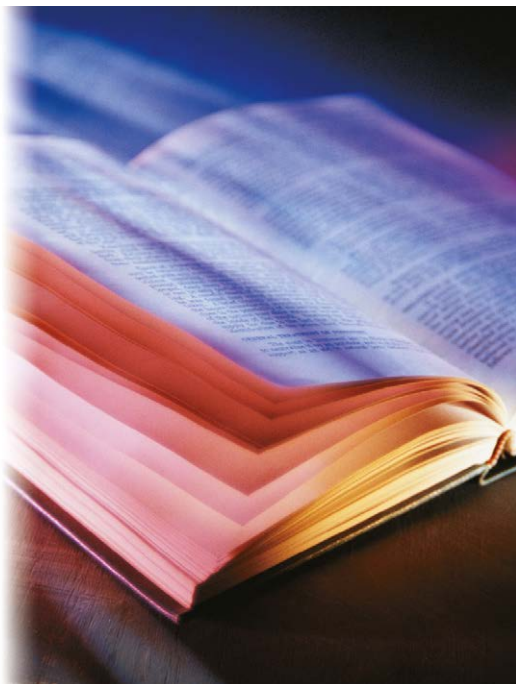
U raznim religijama daju se savjeti, preporučuju životna načela i postavljaju pravila, ali nitko ne može ponuditi otkupljenje koje bi izdaleka bilo nalik sveobuhvatnoj ponudi otkupljenja koje nudi Gospodin Isus Krist.

Isusovo Evanđelje nije neka religija, nego Božji odgovor na sve religije, na sva ljudska traganja, na sva pitanja našega srca.

6 Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan – *u svojoj Riječi*

Povjesničar *Philip Schaff* o Isusu je, između ostalog, napisao: «On je govorio riječi života kakve prije ni poslije Njega nitko nije izgovorio. Time je postigao učinak kakav nije postigao nijedan govornik ili pjesnik. Premda on

sâm nije napisao nijedan redak, pokrenuo je više pera i dao građe za više propovijedi, govorâ, rasprava, učenih i umjetničkih djela i hvalospjeva negoli cjelokupna vojska velikanâ antike i suvremenog doba.»⁵ Netko drugi je o Isusovim riječima



rekao: «To su riječi savršenog čovjeka, koje, kad su jednom izrečene, više nikada ne zamuknu. Štoviše, upravo je suprotno: njihov je odjek sve jači i jači. Njihova jeka dopire do našega doba i još danas pokreće srca. Njegovo je Evanđelje u poslanici Rimljanima 1,16 opisano kao sila Božja (dynamis). Isus nikada nije izrekao jednu jedinu ispraznu riječ. Kod Njega i «najneznatnija riječ» ima težinu goleme stijene; ona prodire do samog temelja, udara i glasno odjekuje.»

U Otkrivenju 19 opisan je Isusov povratak. Između ostaloga je rečeno da će On ponovno doći kao Gospodar gospodara i Kralj svih kraljeva. U svezi s time napisano je i da je «*ogrnut ogrtačem umočenim u krv, a ime mu glasi: Riječ Božja*» (Ot 19,13).

Sâm Isus je prerekao da će se Njegovo Evanđelje propovijedati do svršetka svijeta, što se zbiva sve do današnjeg dana (Mt 24,14). To je Isus rekao u svoje doba, kad je mogao računati samo na svojih dvanaest učenika – koji su zakazali. Kad je to govorio, znao je da će ga jedan od njih izdati, drugi zanijekati, a gotovo svi ostali u strahu se razbježati. Kako je Isus u takvim okolnostima mogao iznijeti takvo proročanstvo? – Samo zato što je On sâm Istina i ima snagu osigurati da mu se proročanstva ispune.

Napoleon je na svršetku svog života priznao: «Umirem prije vremena i moje će tijelo biti predano natrag zemlji da bude hranom crvima. To je sudbina koja očekuje velikog Napoleona. Koje li silne razlike između moje duboke bijede i Kristova vječnog kraljevstva, koje se propovijeda, ljubi, slavi i širi po svojoj Zemlji.»⁴

Isus je obećao da vrata pakla neće moći nadvladati njegovu Crkvu (Mt 16,18). Kraljevstva, moćni savezi i svjetska carstva su propala. Premda su mnoga od njih bila neprijateljski nastrojena protiv kršćana, nisu mogla ugasiti kršćanstvo; upravo suprotno, ono se još više proširilo. Imajmo na umu da je *Isus* to obećanje dao dok još nije bilo ni jedne crkve. Kako je, dakle, mogao znati da vrata pakla neće moći nadvladati njegovu Crkvu? – Samo zato što je *Isus* beskrajno više negoli samo čovjek!

Isus je unaprijed govorio o uništenju Jeruzalema, kao i to da će Židovi biti rasijani među sve narode – ali i o njihovoj obnovi prije Njegova ponovnog dolaska (Lk 21,24). Naš naraštaj je svjedokom ponovnog nastanka židovske države. *Isus* je, također, prorekao da, usprkos stoljećima raspršenosti Izraela, neće nestati nacionalni identitet židovskog naroda (Jer 31,6; Mt 24,34).

Joachim Langhammer piše: «Izrael je živeće čudo. To je narod koji svi narodi već četiri tisuće godina mrze, progone, napadaju i uništavaju – ali ga svejedno nisu mogli uništiti. Upravo suprotno! Nema ni jednog naroda na Zemlji koji bi trenutno stajao tako čvrsto u središtu svjetske povijesti kao izraelski narod!»⁶

Isus je rekao: «*Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje nipošto neće proći*» (Mk 13,31). Njegova riječ stoji kao stijena izložena udarima valova. Tisućljetno neprijateljstvo protiv Njegove riječi nije pritom ništa promijenilo.

U pogledu gornje izjave što je izišla iz Isusovih usta, navedene u Markovu evanđelju 13, jedan biblijski komentar govori: «Kad ta izjava ne bi bila istinita, tada čovjek koji ju je izgovorio ne bi bio ni dobar ni svet, nego jedan od najvećih svjetskih luđaka. Ali ako je istinita, tada je Isus sve ono što je za sebe tvrdio: Stvoritelj, Gospodar povijesti, Sin Božji, a time i sâm Bog. On je pogledao svemir ispunjen blještavim suncima i galaksijama što njime kruže te rekao da će sve to uminuti. Ali za razliku od umirućih sunaca i raspršenih zvjezdanih svjetova, Njegova riječ neće proći nikada. Kako čovjek, taj crvić, može ne mariti za takve izjave?»

Barun von Ropp, inženjer geologije, napisao je: «Isusova izjava: «*Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji*», navela me da dobro proučim svu svjetsku povijest. Svatko uviđa da je Krist uvelike najutjecajnija osoba u povijesti. Svoje sam proučavanje završio spoznajom da staro i novo doba upravo u Njemu nalazi svoj smisao, da je samo On ključ za uvid u povijest, i da ona bez Njega uopće nema neki prepoznatljivi smisao.»¹

Ali Isus je ispunjenje i *starozavjetnih proročanstava* o Mesiji. Ovako je o njemu bilo prorečeno otprilike 1500 godina prije Njegova dolaska:

- da će doći iz Judina plemena (Post 49,10)
- da će poteći iz Davidova doma (Iza 11,; Jer 33,21)
- da će biti rođen od djevice (Iza 7,14)
- da će na svijet doći u malom selu imenom Betlehem (Mi 5,1-2)
- da će umrijeti kao žrtva (Iza 53,1-12)
- da će život izgubiti tako da bude razapet (Ps 22,1-21)
- da će uskrsnuti od mrtvih (Ps 16,8-11; Iza 53,10-12)
- da će se ponovno vratiti na Zemlju (Zah 14,4)
- da će se pojaviti na oblacima nebeskim (Dn 7,13).

Sve u svemu, postoji 330 zapanjujuće točnih i krajnje preciznih proročanstava o prvom Kristo-

vom dolasku, koja su se sva doslovce ispunila i može ih se provjeriti.

Takva pretkazanja uzalud ćemo tražiti kod bilo kojeg velikana ili religije. Tako, primjerice, uopće ne postoji bilo kakvo proročanstvo o dolasku Muhameda, Bude ili bilo koga drugoga. Sva spomenuta obećanja mogu se odnositi samo na jednoga. On ih je već u velikoj mjeri ispunio, a ono što još preostaje jednako će tako ispuniti. Taj jedan je Isus, čovjek iz Nazareta, Sin živoga Boga!

Heinrich Heine je rekao: «Kršćani imaju svoje vjerske doktrine, mi imamo samo mišljenja; ali mišljenjima se ne grade crkvena zdanja.»⁷

I Nietzsche je rekao: «Za svoje se uvjerenje ne bih dao spaliti, jer nisam u nj dovoljno siguran.»⁷

No Isus je rekao: «*Ja sam Istina*» (Ivan 14,6).

Nitko drugi u povijesti nije za sebe mogao tvrditi nešto takvo. A On, taj jedinstveni, neusporedivi i čudesni Gospodin, poziva vas: «*Onoga tko dođe, nipošto neću izbaciti van*» (Ivan 6,37). Kome bismo onda išli, ako ne k Njemu?

7 Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan – u onome što čini u svojim i za svoje



Kako ne bi bilo nesporazuma, ili samoobmane, prije svega valja razjasniti pitanje o tome koga se to može ubrojiti u Njegove. Biblija nam na to daje sasvim jasan odgovor.

Uskrsli Gospodin govori: *«Evo, stojim pred vratima i kucam. Poslušaj li tko glas moj i otvo-*

ri vrata, ući ću k njemu i večerati s njim; i on sa mnom» (Ot 3,20).

«A svima koji ga primiše dade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime» (Iv 1,12).

«Tko ima Sina – ima život; tko nema Sina Božjega – nema života» (1 Iv 5,12).

Tko se, dakle, posve svjesno odluči primiti Isusa u svoje srce i svoj život, taj postaje Njegovim vlasništvom – kojim On ima pravo raspolažati – i time pripada Njegovima. Takav čovjek je Božje dijete. – Jesi li to i ti? Ako nisi, tada još danas trebaš donijeti tu odluku (vidi 10. poglavlje, *Kako danas možeš postati kršćaninom*, na 75. stranici), jer je svaki dan bez Njega bijedan i protraćen. Onaj tko pripada Isusu, Njega može iskusiti u svojoj svakodnevicu. Tada ne samo da ima prekrasnu nadu u pogledu budućnosti, nego i sadašnjost koja u sebi krije beskrajno bogatstvo.

Onoga tko se odlučio za Gospodina Isusa, u ovome životu snalazi nešto veliko:

1. Njegov odnos prema Bogu više nije kao odnos grešnika prema pravednom Sucu, nego odnos djeteta prema njegovu ocu: «*Gledajte kakvu nam je ljubav darovao Otac – da se djecom Božjom nazivamo. Zato nas svijet ne poznaje jer nije upoznao njega*» (1 Iv 3,1).

2. Nebeski Otac ljubi Božju djecu. Ljubav koju On pruža svojim nije neka nepostojana, o raspoloženju ovisna ljubav, nego vječna ljubav. Kad ujutro otvore oči, i kad ih navečer sklope, njihova prva i posljednja misao može biti: “Bog me prihvatio i ljubi me vječnom ljubavlju.” Koliko je ta ljubav opsežna, zapisano je u poslanici Rimljanima 8,38-39: «*Jer uvjeren sam da nas ni smrt ni život, ni anđeli, ni vlasti, ni sile, ni ovo sadašnje ni ono buduće, ni visina ni dubina, niti ikoje drugo stvorenje, neće moći rastaviti od ljubavi Božje koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem.*»

3. Zauzeo si posve novi položaj, jer si postao novim čovjekom. «Početi još jednom od samog početka» želja je nebrojenih ljudi. Putem predanja Isusu, to je moguće: «*Stoga, ako je tko u Kristu, novo je stvorenje: staro je prošlo, sve je novo, gle, nastalo*» (2 Kor 5,17).

4. Odsada možeš svakodnevno putem molitve sve svoje brige i potrebe, i sve svoje želje, iznositi Isusu: *«Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem, obznanite svoje molbe Bogu; i mir Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvat će srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu»* (Fil 4,6-7). Tko ti, osim Isusa, može ponuditi takvo što?

5. Možeš biti uvjeren u jedno: Imam Boga, koji jest i ostaje vjeran, i koji ispunjava svoja obećanja. Naime, jamstvo da ćeš stići na cilj ne ovisi o tebi, nego o Njemu. U Njega se možeš potpuno pouzdati i u dobrim i u lošim danima. On te nikada neće iznevjeriti: *«Uvjeren sam u to da će Onaj koji je započeo dobro djelo u vama, dovršiti ga do Dana (to jest ponovnog dolaska) Isusa Krista»* (Fil 1,6).

6. Možeš biti siguran da ti je izbrisan svaki «mali», «veliki», «laki» i «teški» grijeh iz prošlosti – ako si ih iskreno priznao i molio se za oprostjenje. Putem tog savršenog oprostjenja oslobođen si i od upletenosti u sve što je okultno ili demonsko. Odsada nisi više u vlasništvu i pod vlašću đavla, nego u Isusovoj vlasti: *«Izbrisao je nama protivnu zadužnicu s odredbama, koja je bila protiv nas, i uklonio je s puta*

pribivši je na križ. Razoružavši (mračna demonska) vrhovništva i vlasti, javno ih je pokazao proslavivši pobjedu nad njima» (Kol 2,14-15). Luther je to preveo ovako: «On je sile i vlasti razodjenuo i javno izložio pogledu načinivši od njih trijumf u Kristu.»

Ako nakon što si postao Božjim djetetom na neki način sagriješiš – što je nesreća koja može snaći svakoga – to je žalostan poraz. Ali ne trebaš zbog toga očajavati. Za to u čemu si zakazao možeš se pokajati, zamoliti Gospodina Isusa Krista za oprostjenje, i odmah mu se vratiti: *«Dječice moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ako pak tko i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca: Isusa Krista, Pravednika» (1 Iv 2,1).*

7. Tvoj život je dobio smisao. Mnogi su ljudi sav svoj život u traganju za smislom života. Pravi smisao života je u tome da se upozna Boga i Njegova Sina, Isusa Krista, živi u nepomućenom zajedništvu s Njim i ima udjela u vječnome životu: *«Znamo da je Sin Božji došao i dao nam razum da upoznamo Istinitoga. I mi jesmo u Istinitom, u Sinu njegovom, Isusu Kristu – on je Bog istiniti i život vječni» (1 Iv 5,20).*

8. Čovjek koji je primio Isusa u svoj život može biti siguran u svoje spasenje: «*Ovo sam napisao vama koji vjerujete u ime Sina Božjega da znate da imate život vječni, i da vjerujete u ime Sina Božjega*» (1 Iv 5,13).

9. Onaj tko je prisno povezan s Isusom može znati i to da će mu Gospodin davati snagu da svlada svoju svakodnevicu sa svim malim i velikim brigama i nevoljama koje ona donosi. Takav se čovjek više ne mora oslanjati isključivo na sebe i svoju prirodnu snagu i sposobnosti, jer je zapisano da Bog «*umornome snagu daje i jakost nemoćnima*» (Iza 40,29).

10. Gospodin, također, daruje mir i radost! Život jednog kršćanina uopće nije dosadan, kao što neki misle. Upravo je suprotno, vjera u Isusa i djelatno nasljedovanje Njega čine život zanimljivim: stječu se vjerska iskustva: Boga se doživljava u svakodnevici! Gospodin nam je obećao taj mir i tu radost, rekavši: «*Mir vam ostavljam; mir vam svoj dajem. Dajem vam, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje srce vaše i neka se ne plaši*» (Iv 14,27). «*To sam vam govorio da moja radost bude u vama, i da vaša radost bude potpuna*» (Iv 15,11). Jest i ostaje istina ono što je Isus re-

kao: «*Ja sam došao da imaju život – i to da ga imaju u izobilju*» (Iv 10,10b).

I sada vas pitam: Ne isplati li se onda biti kršćaninom?

No bilo bi pogrešno smatrati da je život kršćanina uvijek posut ružama, da mu svaki dan sja sunce, da više nema nevoljâ i da mu sve ide kao po loju. Ne, istina je da život kršćanina koji beskompromisno slijedi Isusa može biti ispunjen sukobima i progonima.

Osim toga, Božja djeca nisu automatski oslobođena boli, bolesti, patnje i, takozvanih, udaraca sudbine. Ali teški trenuci postaju im podnošljivi, jer znaju da ništa od onoga što im se događa ne može izmijeniti Božja obećanja.

Sa sigurnošću znamo da je naš život skriven u Njegovim rukama, da nas On vodi kroz životne krize. Zbog svega toga imamo životnu nadu. Spoznaja da teškoće koje kršćanin u raznim okolnostima mora izdržati nisu ono posljednje, nego slava koja slijedi nakon toga,

Zašto se isplati biti kršćaninom?

daje snagu, spokoj i sigurnost. Zbog toga se isplati biti kršćaninom.

8 Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan – *u svom ponovnom dolasku*

Gospodin
Isus je govo-
rio o sebi kad
je rekao:
*«Gle, dolazi
s oblacima i
vidjet će ga
svako oko, i
oni koji su ga*

*proboli, i naricat će zbog njega sva plemena
zemaljska. Da! Amen! «Ja sam Alfa i Omega,
Početak i Svršetak,» govori Gospodin, «Onaj
koji jest, i koji bijaše, i koji dolazi: Svevladar»»*
(Otk 1,7-8). Isus je Bog od vječnosti. Živio je



kao čovjek ovdje na Zemlji i umro na križu. No uskrsnuo je od mrtvih i doći će ponovno. O tom Njegovom povratku govorio je već i Etan u Psalmu 89,6: «*Jer tko se na nebu (dosl. u oblacima) može usporediti s GOSPODINOM? Tko se među sinovima moćnikâ može prispodobiti GOSPODINU?*» Isus će ponovno doći, i to najprije po one koji vjeruju u Njega, kako bi ih uzeo u Nebo (vidi Iv 14,1-6). Nedugo nakon toga na vidljiv će način u oblacima slave doći na Zemlju, zavladata nad svijetom i utemeljiti svoje kraljevstvo. Sve u povijesti našega svijeta kreće se prema najvećem od svih ciljeva: Isusovu povratku.

O Isusovu povratku *Dr. Theo Lehmann* je napisao: «Isus ne spada u one koji su neko vrijeme tu pa onda nestanu u magli povijesti. Njegovo ime ne pripada onima o kojima se neko vrijeme piše u novinama, a nakon nekoliko godina padnu u zaborav ... On je Prvi – Stvoritelj ovoga svijeta – i Posljednji. Kada svi bogovi i idoli, svi svjetski sustavi i svjetonazori, moćni graditelji silnih spomenika, zadivljujućih građevina i prognaničkih logora nestanu s prozorâ svojih palača, kad budu svrgnuti sa svojih položaja, kad se nađu oboreni sa svojih konja i spomenika, kad postanu prah – zaboravljeni,

iščežli, propali – kada sav svijet propadne – Isus ostaje kao Posljednji. Bogove i idole – one negdašnje i ove sadašnje – nećeš nikada više sresti; ali Isusa, Njega ćeš svakako sresti. On stoji na svršetku povijesti – pa i povijesti tvog života.»⁸

U Djelima apostolskim 10,42 o Isusu Kristu je zapisano: *«On nam je i zapovjedio naviještati i svjedočiti narodu da je on taj koji je od Boga postavljen za suca nad živima i mrtvima.»* To ne znači ništa drugo negoli: Dolazi trenutak kada će svaki čovjek morati stati pred Njega – jedinstvenog, neusporedivog i prekrasnog Gospodina – i to jedni kao zauvijek spašeni, a drugi, oni koji su odbacili božansku ponudu spasenja u Isusu, kao zauvijek izgubljeni. Zbog toga bi neizostavno trebao postati kršćaninom. – Nemoj mu se odupirati! To ne samo da je besmisleno, nego je i na tvoju vlastitu štetu.

Apostol Pavao, koji se tada još zvao Saul, neko se vrijeme pokušavao boriti protiv Njega. Pričajući o svom susretu s Isusom, rekao je: *«I kada smo svi popadali po zemlji, začuh glas kako mi na hebrejskom jeziku govori: ‹Saule, Saule, zašto me progoniš? Teško ti se protiv*

ostana opirati» (Djela 26,14). Biblijski prevoditelj Albrecht napomenuo je da se tu radi o jednoj poznatoj grčkoj poslovice. U njoj se misli na tvrdoglavu živinu za vuču koja si nanosi veću bol kad nasrće na ostan, šiljatu alatku što je u ruci onoga tko njome upravlja. Smisao tog izraza jest: «Uzalud mi se pokušavaš odupirati.»

Dolazi dan kad će se doslovce ispuniti sljedeća biblijska izjava: «*Stoga ga je Bog i preuzvisio i darovao mu ime koje je iznad svakoga imena: da se Isusovom imenu prigne svako koljeno nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih bića. I svaki će jezik priznati da Isus Krist jest Gospodin – na slavu Boga Oca!*» (Fil 2,9-11).

Isus je jedinstven i zbog toga što se ne odvrća od grešnikâ. I to ne samo da se ne odvrća od nas ljudi, nego nam se obraća. Zbog toga je i bio došao na Zemlju te umro i uskrsnuo. On te voli kao što te ne voli nitko drugi, i On ti danas izlazi u susret sa svom svojom ljubavlju. On jedini ima moć oprostiti ti sve grijehe, primiti te u svoje kraljevstvo i podariti ti vječni život. – Bi li htio danas prihvatiti Njegovu ispruženu ruku?

9 Isus: jedinstven, neusporediv, čudesan – *u pogledu nebeske nagrade za djecu Božju*

**Djeca Božja
dobit će tijelo
slično
Njegovom
pro-
slavljenom
tijelu.**

Mi živimo u slabašnom smrtnom tijelu podložnom bolestima, starenju i smrti. Naše je tijelo ograničeno i sputava nas: obilježeno je grijehom. Na dan Uzeća (ili na dan uskrsnuća



od mrtvih, ako umremo prije Uzeća) Gospodin će svojoj djeci dati proslavljena tijela: *«A naša je domovina na nebesima, odakle i Spasitelja iščekujemo – Gospodina Isusa Krista, koji će, prema vlastitoj djelotvornosti kojom sebi može sve podložiti, preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suobličiti ga svome slavnome tijelu»* (Fil 3,20-21).

Mi smo – koje li silne povlastice, koje li časti! – pozvani *«da postignemo slavu Gospodina našega, Isusa Krista»* (2 Sol 2,14). Ovo će tijelo biti slično Njegovom proslavljenom tijelu. To ne znači da ćemo Gospodinu Isusu biti jednaki u pogledu Njegova božanstva, nego samo slični. Zacijelo ćemo izgledati drugačije i biti prepoznatljiviji kao pojedinci. To novo tijelo neće više biti podložno propadanju, nego na najbolji način prilagođeno uvjetima koji vladaju u Nebu.

Božja djeca postat će Božjim baštinicima

To da ćemo uistinu postati Božjim baštinicima piše u poslanici Efežanima 1,18, gdje apostol moli Boga da nam prosvijetli oči uma *«da spoznamo koja je nada u njegovom pozivu i što je bogatstvo slave baštine njegove u sveti-ma.»* Oni koji vjeruju u Krista, u vječnosti Neba

pred Božjim će anđelima biti očitovani kao Božji sinovi i kćeri. Budući da su djeca Božja, kao Njegovi baštinici imat će udjela u svemu Božjem kraljevstvu i slavi. Nešto veće uopće ne postoji!

Kad primiš Isusa u svoje srce i pođeš za Njim, i ti ćeš imati udio u svemu što Bog jest i što Njemu pripada. Drugim riječima, imat ćeš udio u svoj nebeskoj slavi.

Biti Božjim baštinikom znači da ti neće nedostajati ništa od onoga što je dobro. U Nebu će svega biti u izobilju, u punini i neopisivoj ljepoti. Biblija nam u Otkrivenju 21 i 22 daje ovakav opis Neba:

Građevni materijal zidina nebeskog Jeruzalema bit će dragi kamen jaspis.

Grad i njegove ulice bit će od zlata nalik čistome staklu. Tu krasotu uopće si ne možemo zamisliti.

Temelji gradskih zidina bit će ukrašeni dragim kamenjem najbiranije vrste, a dvanaest gradskih vrata na ulazima u Grad sastojat će se od

dvanaest bisera velikih poput samih vratâ. Ali usprkos tim krasotama, bit će kao što je to opisao znameniti engleski propovjednik Charles Haddon Spurgeon: «Ulice od zlata manje će nas se dojmiti, a zvuci anđeoskih harfa manje radovati negoli pogled na Kralja što sjedi nasred prijestolja. On je taj koji će na sebe privući naše poglede i misli, raspiriti našu ljubav i sve naše svete osjećaje izviti do vrhunca neprekidnog slavljenja.»

Od prijestolja Božjeg i Jaganjčevog teći će rijeka vode života, blistava kao kristal.

U pogledu nebeske slave netko je jednom rekao: «Platiti nećemo ništa, a doživjet ćemo sve – i to ne samo na jednu minutu, ili jedan sat, nego za svu vječnost.» Zašto? – Zato što je Isus platio potpunu cijenu za naše otkupljenje! On nam je svojom krvlju platio ulaz u nebesko kraljevstvo (Heb 10,19-20).

Djeca Božja stanovat će tamo gdje prebivaju Bog i Isus Krist

To nam je obećao sâm Gospodin Isus, rekavši: *«U kući Oca moga ima mnogo stanova. ... I ako odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi: da i vi budete gdje sam*

ja» (Iv 14,2-3). Dakle, jednom ćemo moći prebivati tamo gdje stanuje Bog. Sva ljudska moć zamišljanja nije dovoljna da si predoči slavu tog očinskog doma; ali ono što možemo znati jest sljedeće:

Arhitekt te kuće je sâm Bog. Na temelju poslanice Hebrejima 11,10 On je «*tvorac i graditelj*» tog vječnog prebivališta.

Ti su stanovi neusporedivo lijepi zato što nisu načinjeni ljudskim rukama, nego ih je načinila svemoćna ruka Božja (2 Kor 5,1).

Tom nebeskom prebivalištu ne treba nikakvo prirodno ili umjetno svjetlilo. Ono ne ovisi ni o Suncu ni o Mjesecu, jer ga osvjetljava slava Božja, a svjetiljka mu je Jaganjac, to jest Isus Krist (Otk 21,23).

U tom nebeskom prebivalištu bit će više nego li dovoljno mjesta, i to za sve koji vjeruju u Isusa Krista – iz svakog povijesnog razdoblja i iz svakoga naroda.

Trebat će sva vječnost kako bi se upoznalo Nebo, i uvijek će se iznova otkrivati nešto novo!

Djeca Božja će vječno, bez prestanka, slaviti i gostiti se u nepomućenom zajedništvu s Bogom Ocem i Gospodinom Isusom Kristom.

O tom nezamislivo lijepom slavlju čitamo u Otkrivenju 21,3: *«I začuh jak glas s neba: ‹Evo Prebivališta Božjega s ljudima! On će prebivati s njima, a oni će biti narod njegov; i sâm će Bog biti s njima i biti Bog njihov.›»* Budući da će Bog prebivati s ljudima, Nebo će biti mjesto neizrecive radosti i savršene sreće. Ondje neće biti ni jednog jedinog negativnog obilježja ovoga svijeta (Otk 21,27).

Nebo je uspoređeno s vjenčanjem, što je prikaz najvećeg od svih slavlja.

U Ivanovu evanđelju 16,20.22 i 24 naglašeno je da će sva žalost biti pretvorena u radost, da nam tu radost nitko nikada neće moći oteti i da se tu radi o savršenoj radosti.

Apostol Petar piše: *«(Njega) koga ljubite premda ga niste vidjeli; u koga, iako još ne gledate, vjerujete; radujete se radošću neizrecivom i proslavljenom»* (1 Pe 1,8).

U tom svjetlu shvaćamo i Isusove riječi: «*Nego se ... radujte što su vaša imena zapisana na nebesima*» (Lk 10,20).

U Nebu će biti uživanja i za osjetilne organe, barem ja tako shvaćam poruku prve poslanice Korinćanima 2,9: «*Nego, kao što je pisano (u Izaiji 64,3): <Oko nije vidjelo, uho nije čulo, ni u srce čovječje nije ušlo ono što je Bog pripremio onima koji ga ljube.>*»

Nebo je ispunjeno životom izobilja! Oskudica je ondje nepoznat pojam, jer neće postojati baš ništa što bi trebalo uvesti ili poboljšati. I dosađivanje će biti nepoznat izraz, jer je nebo savršeno i nudi beskrajan i ispunjen život.

Netko je na to primijetio: «I nakon što ondje provedemo tisućljeća promatrajući Isusovo lice, Njegova će krasota i dalje biti tako nova, očaravajuća i nedokučiva kao i onog trenutka kad smo ga prvi put ugledali s vrata raja.»

Djeca Božja u Nebu neće više imati nikakvih pitanja

Na svako će se pitanje odgovoriti, svako «zašto» će umuknuti. U sveprodornom svjetlu Isusa Krista sve ćemo uvidjeti i razumjeti. Neće

biti ni najmanje nedoumice. Gospodin Isus je utješno govorio o tome: «*Stoga i vi sada imate žalost; no opet ću vas vidjeti, i srce će vam se radovati i radost vam vašu nitko neće oteti. U taj dan ništa me nećete pitati*» (Iv 16,22.23). Tada ćemo odjedanput shvatiti da nam je sve služilo na dobro, i da nam je težak životni put često bio od koristi u pogledu spasenja.

Djeca Božja su u Nebu na mjestu krunidbe i zajedničke vladavine

Sve što na ovome svijetu mi, milošću otkupljena djeca Božja, činimo u ime Gospodina Isusa, dobiva vječnu dimenziju. Tako je, primjerice, svima onima koji s ljubavlju iščekuju Njegov dolazak obećan vijenac (*ili kruna*) slave (2 Tim 4,7-8). Biblija spominje i *neprolazni vijenac* (1 Kor 9,25), *vijenac slave* (1 Pe 5,4) i *vijenac života* (Jk 1,12).

U knjizi proroka Daniela spominje se da će oni koji su mnoge uputili na put pravednosti i doprinijeli širenju Evanđelja zauvijek svijetliti kao zvijezde (Dn 12,3). I Gospodin Isus je u Matejevu evanđelju 13,43 izjavio: «*Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu svoga Oca.*» Sveto pismo govori i o tome da će oni što pripadaju Gospodinu, zajedno s Njime vladati od vječnosti do vječnosti (Otk 22,5).

U Nebu su djeca Božja na mjestu savršene ljubavi

Biblija govori da ljubav nikada neće prestati (1 Kor 13,8.13); jer u Nebu ćemo biti u izravnom zajedništvu sa samim Životom, jer je On ljubav, koju utjelovljuje svom svojom osobnošću. Mržnja i sve slično u Nebu će biti potpuno nepoznato. Vladat će samo ljubav i svatko će voljeti svakoga.

Nebo je mjesto na kojem mnogo čega više neće biti

Tamo više neće biti suza, jer će Bog onima koji su Njegovi izbrisati svaku suzu s očiju (Otk 21,4).

Više neće biti ni snova. Naš život ovdje na Zemlji sastoji se od mnogih snova i maštanja. Mašta se o poslu snova, ljetovanju snova, plaži snova, bračnom drugu iz snova, vjenčanju snova, i slično. Svih tih snova i čežnji neće više biti, jer će ih uvelike nadmašiti stvarnost i krasota.

Ni mora više neće biti (Ot 21,1). More uvijek služi kao prikaz nemira; kako nemira među narodima, tako i nemira vlastitog srca i ovog demoniziranog čovječanstva. U Nebu će se sve smiriti i vladat će vječni mir.

Tamo neće više biti jada, ni žalosti, ni jauka, ni boli, ni straha, ni mučenja (to su izrazi kojima se u Otk 21,4 služe razni prevoditelji). Uz to neće više biti prokletstva (Otk 22,3), neće biti noći (Otk 22,5), a smrt će biti ukinuta (Otk 20,14; 21,4).

Neće više biti kao što je bilo! Bog će sve učiniti novo, i to potpuno novo. Stoga u Nebu neće biti ovog sadašnjeg (Otk 21,4.5).

Iz Neba nitko neće moći biti prognan, jer je ono krajnje prebivalište onih koji vjeruju u Isusa. Sva krasota će od vječnosti do vječnosti biti *«za baštinu neraspadljivu, neokaljanu i neprolaznu, pohranjenu u nebesima»* (1 Pe 1,4) za one koji su nanovo rođeni. Nebo je vrhunac koji je postavljen pred nama ljudima, najviši poziv.

Nebo je, također, mjesto bez grijeha. Zbog toga u Nebo ne može ući nitko tko ima ikakav grijeh: *«nipošto neće u njega ući ništa što onečišćuje i čini kakvu gadost, ili laž, nego samo oni koji su zapisani u Jaganjčevoj Knjizi života»* (Otk 21,27, kao i 8. redak).

I kao što je Nebo prekrasna Stvarnost, tako je pakao užasna opreka Nebu. Isus je često spo-

minjao pakao. Pakao je mjesto na kojem nema ničega od svega onoga što smo ranije nedostatnim izrazima pripisivali vječnoj slavi. Pakao je mjesto vječne odvojenosti od Boga i svega onoga što On daje na dar Isusovim nasljedovateljima. Pakao je mjesto mučenja za sve one koji nisu primili oprostjenje po krvi Božjeg Jaganjca.

Isus Krist je taj jedan i jedini veliki Otkupitelj koji je trpio za nas, kako bi nam zaradio i zajamčio ulazak u Nebo. U kraljevstvo Božje može ući samo onaj tko vjeruje u Njega i preda mu svoj život sa svom svojom krivicom i grijesima.

Netko je upitao: «Zašto, tako mi svega na svijetu, bježimo od Života ako se bojimo smrti? Zašto bježimo od Istine, kad smo siti laži? Zašto ostajemo na pogrešnim putovima, kad nas zabranjeni putovi grijeha vode u propast? Isus Krist je Put, Istina i Život. Tko je protiv Isusa, nema budućnosti. No oni koji se odazovu Isusovu pozivu i krenu za Njim, imaju prekrasne izgleda u pogledu budućnosti. – Njihov Gospodin dolazi ponovno. Vjerom oni vide novo nebo i novu Zemlju!»

Ne bi li i ti donio čvrstu odluku te primio Isusa u svoje srce i život?

U toj odluci radi se o sljedećem:

Jedan je kršćanin upitao nekog studenta medicine, pripadnika jedne velike istočnjačke religije, tko je po njegovu mišljenju najistaknutija osoba svih vremena. Student je odvratio: «Siguran sam da je Isus iz Nazareta bio najistaknutija povijesna osoba.»

Kršćanin je nastavio: «Koga smatraš najznačajnijim učiteljem?» I na to je mladić odgovorio: «Isusa iz Nazareta.» Na posljednje pitanje: «Tko je od svih ljudi, po tvome mišljenju, živio najsavršenijim životom?» student je odmah odgovorio: «Isus iz Nazareta.»

Taj student je odao priznanje Isusu, ali mu nije dao svoje srce. Ne radi se o tome da se Isusa prizna samo svojim umom, nego je potrebno donijeti odluku vjere.

«Nitko nije uzašao na nebo, osim onaj koji je sišao s neba: Sin čovječji, koji je na nebu ... da tko god u njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni» (Iv 3,13.15).

10 Kako danas možeš postati kršćaninom?

Obrati se, takav kakav jesi, molitvom Gospodinu Isusu Kristu. Reci mu da od sada želiš vjerovati u Njega i zamoli ga da ti oprostí grijehe.



Odlučno ga zamoli da uđe u tvoj život. Reci mu neka od sada On bude tvoj Gospodar i Učitelj, i da mu od sada prepuštaš vodstvo nad svojim životom.

Zahvali Gospodinu Isusu za to što je na križu umro za tebe i tvoje grijehе. Zahvali mu i za to što je uskrsnuo od mrtvih kako bi tebi mogao darovati vječni život. U Ivanovom evanđelju 1,12 zapisano je: *«A svima koji ga primiše dade moć da postanu djeca Božja.»* S vjerom i zahvalnošću prihvati Božje otkupljenje.

Priznaj svoju vjeru i drugima. Svakodnevno čitaj Bibliju i potraži zajedništvo s ljudima koji također vjeruju u Isusa.

Imaš li kakva dušobrižnička pitanja, možeš nam s povjerenjem pisati. Ako želiš, poslat ćemo ti daljnje informacije o tome kako živjeti kao Isusov sljedbenik. Te su informacije besplatne i nimalo te neće obvezati u pogledu nas. Samo ispuni odrezak na sljedećoj stranici i pošalji ga na navedenu adresu.

Odgovor

- Brošura «Zašto se isplati biti kršćaninom?» uvjerila me u potrebu da postanem kršćaninom pa sam dana _____ odlučio poći za Isusom, to jest primio sam ga u svoj život. Molim vas, pošaljite mi besplatne i neobvezujuće daljnje informacije o tome kako živjeti kao Isusov sljedbenik.
- Već vjerujem u Gospodina Isusa Krista pa bih htio ovu brošuru dijeliti drugima. Pošaljite mi, molim vas, _____ primjeraka.

Prezime _____

Ime _____ starost _____

Ulica i kućni broj _____

Mjesto _____

Poštanski broj _____

Zemlja _____

Potpis _____

Ovaj odrezak pošalji na adresu:
ZAJEDNICA KRŠĆANA, Črečan 19A,
40306 Macinec
Hrvatska

Zašto se isplati biti kršćaninom?

Broj za narudžbu: 191450 – besplatno



Bibliografija:

- ¹ H. Bruns, *Nimm dir einen Augenblick Zeit*
- ² Iz poruka koje prima *Mitternachtsruf*
- ³ J. McDowell, *Evidence That Demands A Verdict*
- ⁴ P. Fischer, *Streng vertraulich, Brendow*
- ⁵ H. Blatt, *Marburger Blätter-Mission*
- ⁶ J. Langhammer, *Što će biti od ovoga svijeta?*
- ⁷ H. Bruns, *Besinnung*
- ⁸ Th. Lehmann, *Doch wir stehen wieder auf*

Zašto se isplati biti kršćaninom?

Zašto se isplati biti kršćaninom?

«Isplati li se?» pitanje je koje se često postavlja. «Je li ta i ta primamljiva ponuda uistinu tako vrijedna?» – «Isplati li se završiti tu i tu školu?» – «Hoće li poslodavac nagraditi moje zalaganje?» – «Hoće li dobro smišljena ponuda uroditi očekivanom narudžbom?» – «Kako biti zbrinut u starosti ...?»

Svatko bi najradije danas – sada – htio dobiti odgovor na svoja goruća pitanja. No svaki čovjek ima i pitanja koja nadilaze ono materijalno: «Odakle dolazim, i kamo idem?» – «Jesam li samo rezultat slučaja?» – «Ima li moj život smisao?» – «Što to znači biti kršćaninom?» – «Utječe li to u praktičnom smislu na moju svakodnevicu?»

Uglavnom: «Isplati li se biti kršćaninom?» Ako pročitate ovu knjižicu, odgovor na to pitanje možete dobiti već danas!